

saaledes, siddende oppe paa Raad- og Dom-huset, en anden bevilgende Myndighed, der af offentlige Indtægter bevilger ekstraordinært til disse Anstalter. Maaſke jeg maa paa Forhaand indstøye den Bemærkning, at jeg i og for sig ikke har noget imod, at de forskellige Formaal, der her nævnes, blive støttede, og det er meget vel muligt, at disse Penge ere særdeles vel anvendte. Det, jeg liager over, er, at Pengene, som Bevillingsmagten burde disponere over, blive bevilgede af en saadan Myndighed som Kriminal- og Politiretten. Gaar man videre i Listen over de Bevillinger, som denne Ret saaledes uddeler paa Hegeringens og Rigsdagens Vegne, tør jeg maaſke ſige, i alt ſald i disse Myndigheders Sied, ſaa finder man Bøggilogaard Inſtitut 1,500 Kr. — ogſaa der kende vi her paa Finansloven — endvidere Politieſminde Oporagelſeſanjalt med 3,300 Kr., Foreningen af 1837 til forſømte Børns Grelſe 5,000 Kr. Jeg mindes ulla at have ſet den ſaa paa Finansloven, men det er jo af den Art Inſtitutioner, ſom vi for Reſten have der. Endvidere Fængſelſtaberne i Kjøbenhavn, Bridesløjelle, Vorens, Viborg o. ſ. v. En anden Art af Bevillinger, ſom Kriminal- og Politiretten ſaaledes yder, har ſærlig Interelſe, netop under Hemyn til den Diſkuſſion, der er ført her i de ſenere Aar. De ville mindes, at der har været megen Tvivl om, hvorvidt man fra Bevillingsmagtens Side vedblivende burde støtte Børnehjemmene. Der har været diſputeret meget derom paa Finansloven, og der har hvert Aar været Begæringer om flere. Saa vidt jeg har fulgt Forhandlingerne, har man i Finansudvalget og ogſaa her i Ringet været meget betænkelig ved at gaa videre ad den Vej, idet man ikke var ſikker paa, om Børnehjemsvirksomheden altid var i et ſaadant Spor, at det kunde forvares at behandle diſſe Børn ſom almindelige offentlige Inſtitutioner. Men medens vi altſaa her fra Rigsdagens Side have været i Tvivl om, hvorvidt man burde fortsætte med diſſe Bevillinger til Børnehjemmene, vil man finde, at Kriminal- og Politiretten raſt fortæller med ſine Bevillinger. Børnehjemmet af 1870 har ſaaet 1,200 Kr., Børnehjemmet paa Bodroſvej 1,800 Kr., Kindsrup Børnehjem paa Vyn for forſømte Børn — det kende vi for Reſten fra Finansloven —

700 Kr. o. ſ. v., en overordentlig lang Række. Nu vil jeg heller ikke ſige, at ikke diſſe Penge i Virkeligheden ere vel anvendte, men jeg mener, at hvis der af det offentlige ſkal ydes Bevillinger til diſſe Børnehjem, bør det ikke være Kriminal- og Politiretten, der beſørger det, men det bør ſte herfra. Derfor mener jeg, at, hvis vi fremdeles ville anvende diſſe 50,000 Kr., hvorom der her er Tale, til lignende Børnehjem, ſkulde jeg realiter ikke indvende noget derimod, men ſaa maa jeg bede om, at diſſe offentlige Indtægter, ſom det er, komme ind under den rette bevilgende Myndighed og uddeles herfra.

Jeg tør ikke lægge yderligere Beſlag paa de ærede Medlemmers Opmærksomhed. Der kunde jo ellers nok være enkelte Punkter endnu paa denne Liſte, ſom kunde have ſærlig Interelſe, men jeg ſkal indſtrænge mig til de Bemærkninger, jeg har fremsført, og ærede Medlemmer, ſom kunde ønske at ſaa videre Oplyſninger, ſkal jeg henviſe til Miniſterialtidenden, der ville de ſe, hvorledes Kriminal- og Politiretten forvalter den Myndighed, den ſaaledes har. Nu vil jeg spørge ſævel den højtærede Juſtitsminiſter ſom den højtærede Finansminiſter: Kan det egentlig findes at være forſvarligt, at ſaadanne Statsindtægter, ſom Bøder jo dog man ſiges at være, ikke gaa ind i Statskaſſen? En Række andre Bøder, ſom idømmes ved Domstolene, gaa jo ind i Statskaſſen, og jeg ſtonner ikke, at de her omtalte Bøder efter deres Natur bør gaa en anden Vej. Jeg vil altſaa henſtille til den højtærede Finansminiſter, der jo paa ſit Overſlag over Statens Indtægter og Udgifter burde have de paagældende Penge, om han ikke vilde finde det rimeligt, om hans Kollega, Juſtitsminiſteren, afleverede diſſe halvt Hundrede Tuſinde Kroner til Statskaſſen. Saa kunde jo den højtærede Finansminiſter og andre vedkommende Autoriteter forhandle om, hvorvidt de ville anvende dem paa ſamme Maade ſom hidtil eller paa anden Maade. Jeg tillader mig altſaa at henlede de højtærede Miniſtres, og i ganſke ſærlig Grad det ærede Finansudvalgs Opmærksomhed paa denne Sag, om man ikke bør have diſſe Penge ind i Statskaſſen, og om det ikke er paa Tide, at den ſærlige Bevillingsmyndighed, der udøves af Kriminal- og Politiretten, gaar over til det rette Forum, der dog burde være her.